

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4072/2019
11.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Лела Ђурић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова – Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 404/19 од 04.07.2019. године, у седници одржаној 11.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 404/19 од 04.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 404/19 од 04.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 1160/18 од 31.10.2018. године ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име неисплаћених зарада по основу рада на дан верских и државних празника за мај 2014. године плати 10.578,55 динара, са законском затезном каматом од 30.06.2015. године до исплате, по основу прековременог рада за период од фебруара 2014. године до маја 2016. године, као и по основу ноћног рада за период од фебруара 2014. године до маја 2016. године плати појединачне месечне износе који су ближе одређени у изреци пресуде, са законском затезном каматом на сваки износ почев од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати трошкове парничног поступка од 112.272,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 404/19 од 04.07.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 1160/18 од 31.10.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужене, јер у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање права полицајаца на увећану плату по основу рада на дан верских и државних празника и за време ноћног рада и прековременог рада, који није признат кроз додатни коефицијент за обрачун плате тужиоцу према прописима који су важили у спорном периоду. У конкретном случају тужена није доказала да је тражене накнаде платила тужиоцу за утужени период. Како је другостепена пресуда донета у складу са усаглашеном судском праксом, прихватање одлучивања о ревизији тужене као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 25.05.2016. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 179.342,60 динара.

Како је вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић